

ورزش

حاشیه‌های کاروان ایران در آستانه بازی‌های آسیایی ناگویا

نسرین افشار

۲۱/ شهریور/ ۱۴۰۵

آماده‌سازی محل استراحت تیم‌ها در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ آیچی-ناگویای ژاپن

بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ آیچی-ناگویای ژاپن هنوز رسماً افتتاح نشده است، هرچند رقابت‌ها در چند رشته، مطابق روال تورنمنت‌های بزرگ، زودتر آغاز شده‌اند. اما کاروان ایران پیش از شروع رسمی مسابقات، بیش از آن‌که با شانس‌های مدال‌آوری خبرساز شود، با حاشیه‌ها و انتقادهایی روبه‌رو شده است؛ از شمار بالای مدیران و همراهان غیر ورزشکار تا کنار گذاشته شدن برخی چهره‌های شناخته‌شده، سهم محدود زنان و نگرانی‌هایی که بار دیگر بحث مهاجرت و پناهندگی ورزشکاران را مطرح کرده است.

بر اساس فهرست نهایی کمیته ملی المپیک، کاروان ایران ۵۲۲ عضو دارد که تنها ۳۰۵ نفر از آن‌ها ورزشکارند. به این ترتیب، ۲۱۷ نفر دیگر، معادل حدود ۴۲ درصد کل کاروان، در بخش‌های فنی، پزشکی، اجرایی، مدیریتی، رسانه‌ای و پشتیبانی حضور دارند.

این رقم از آن جهت مورد انتقاد قرار گرفته است که مسئولان ورزش ایران بارها با اشاره به محدودیت منابع گفته‌اند سیاست آن‌ها «اعزام کیفی» است؛ یعنی ورزشکارانی اعزام شوند که شانس کسب نتیجه و

مدال داشته باشند.

در مراسم بدرقه کاروان، ابتدا از اعزام ۳۱۲ ورزشکار، شامل ۲۱۵ مرد و ۹۷ زن، سخن گفته شده بود؛ اما فهرست نهایی شمار ورزشکاران را ۳۰۵ نفر اعلام کرد. بنابراین، تعداد نهایی ورزشکاران هفت نفر کمتر از رقمی است که در مراسم بدرقه اعلام شد.

یکی از محورهای اصلی انتقاد، نسبت ورزشکاران به همراهان است. در ابتدای فهرست کاروان، نام ۱۵ مدیر و مقام دیده می‌شود؛ از وزیر ورزش، رئیس و دبیرکل کمیته ملی المپیک و اعضای هیئت اجرایی تا معاون وزارت ورزش، رئیس کمیته ورزش مجلس و نمایندگانی از سازمان بازرسی، دیوان محاسبات و وزارت خارجه. پنج نفر از این گروه نیز به‌عنوان میهمان شورای المپیک آسیا معرفی شده‌اند.

افزون بر آن‌ها، ۱۱ نفر در کادر سرپرستی، دو نفر در حراست و ۱۰ نفر در کادر پزشکی و فیزیوتراپی حضور دارند. این نسبت در برخی رشته‌ها بیشتر جلب توجه کرده است.

برای نمونه، کشتی ایران ۱۲ ورزشکار دارد و در کنار آن‌ها رئیس فدراسیون، سرپرست و ۱۰ عضو کادر فنی نیز در فهرست قرار گرفته‌اند؛ یعنی شمار اعضای کادر و همراهان این رشته با تعداد کشتی‌گیران برابر است.

در فوتبال مردان نیز برای ۲۳ بازیکن، ۱۲ عضو کادر فنی و سرپرستی در فهرست دیده می‌شود. منتقدان ورزشی می‌پرسند چرا در شرایطی که ورزشکاران با معیار سخت‌گیرانه «شانس مدال» انتخاب می‌شوند، معیار ضرورت حضور مدیران و همراهان به همان اندازه شفاف نیست.

با این حال، بخش مهمی از این ۲۱۷ نفر، از مربیان و پزشکان تا فیزیوتراپیست‌ها و نیروهای اجرایی، برای کاروانی چندصدنفره ضروری‌اند و نمی‌توان همه آن‌ها را همراه اضافی دانست.

بخش دیگری از انتقادات به سهم زنان و ابهام درباره اعزام برخی از آن‌ها مربوط می‌شود. در ترکیب اعلام‌شده در مراسم بدرقه، از ۳۱۲ ورزشکار تنها ۹۷ نفر زن بودند؛ یعنی کمتر از یک‌سوم ورزشکاران.

یکی از مهم‌ترین غایبان این دوره، تیم ملی فوتبال زنان ایران است؛ تیمی که با وجود حضور در جام ملت‌های آسیا، از فهرست اعزام به بازی‌های آسیایی کنار گذاشته شد.

فریده شجاعی، نایب‌رئیس زنان فدراسیون فوتبال، علت رسمی این تصمیم را سیاست «اعزام کیفی» اعلام کرده و گفته است فاصله تیم ایران با قدرت‌های آسیا و پایین‌بودن شانس مدال، باعث شده اعزام این تیم در دستور کار قرار نگیرد. او در پاسخ به مقایسه با تیم امید مردان نیز گفته بود چانه‌زنی برای اعزام زمانی معنا دارد که شانس واقعی نتیجه‌گرفتن وجود داشته باشد.

این در حالی است که تیم فوتبال امید مردان با ترکیبی ناقص و تمرینات محدود راهی بازی‌های آسیایی می‌شود. از فهرست ۲۳ نفره حسین عبدی، تنها ۱۸ بازیکن در اختیار کادر فنی قرار دارند که دو نفر از آن‌ها نیز با مصدومیت وارد اردو شده‌اند. برخی بازیکنان نیز فرصت کافی برای تمرین تاکتیکی در کنار هم‌تیمی‌هایشان نداشته‌اند.

کنار گذاشتن تیم فوتبال زنان در شرایطی صورت گرفته است که پیش‌تر، در جریان حضور این تیم در استرالیا، گزارش‌هایی از درخواست پناهندگی شماری از اعضای آن منتشر شد. همین موضوع سبب شده

بیشتر در این باره:

آغاز بازی‌های آسیایی ژاپن پیش از مراسم افتتاحیه؛ ایران نخستین مسابقه را واگذار کرد

است برخی کارشناسان و منتقدان احتمال دهند نگرانی از تکرار چنین اتفاقی در ژاپن نیز در تصمیم‌گیری‌ها بی‌تأثیر نبوده باشد؛ با این حال، مسئولان فدراسیون فوتبال چنین دلیلی را رسماً اعلام نکرده‌اند.

نگرانی حکومت از پناهندگی ورزشکاران نیز موضوع تازه‌ای نیست. در سال‌های اخیر، هم‌زمان با افزایش موارد مهاجرت و پناهندگی ورزشکاران ایرانی، گزارش‌هایی درباره گرفتن تعهد محضری، ضمانت مالی و وثیقه از برخی ورزشکاران پیش از سفرهای خارجی منتشر شده است.

ابعاد این حاشیه‌ها اما به تصمیم فدراسیون‌ها برای اعزام به ناگویا محدود نمی‌شود. فرزانه فصیحی، دونده المپیک و رکورددار دوی ۶۰ متر زنان ایران، گفته است به دلیل مواضع انتقادی‌اش پس از حوادث دی‌ماه ۱۴۰۴ و اعتراض به سرکوب‌ها، تهدید شده و مسئولان نام او را برای مسابقات قهرمانی جهان ثبت نکرده‌اند.

خانم فصیحی در مردادماه سال جاری در مطلبی نوشت: «قهرمانی جهان را که بزرگ‌ترین رؤیا و آرزوی هر ورزشکاری است از من گرفتند؛ بازی‌های آسیایی را هم خودم تقدیم‌تان می‌کنم.»

اعزام مربیان نیز در برخی رشته‌ها محل بحث بوده است. برای مثال، ژاله تقوایی، سرمربی ژیمناستیک هنری زنان، علناً درباره قطعی‌نبودن اعزام هنگامه هادیانی به‌عنوان مربی تخصصی، به دلیل محدودیت سهمیه، ابراز نگرانی کرده بود.

در کاراته نیز انتخاب کادر فنی از ماه‌ها پیش با انتقادهایی همراه بوده و برخی رسانه‌های ورزشی داخلی از سپردن مسئولیت به مربیانی با تجربه محدود انتقاد کرده‌اند.

در وزنه‌برداری نیز کنار ماندن علیرضا یوسفی، وزنه‌بردار سنگین‌وزن ایران، از ترکیب اعزامی واکنش‌هایی به همراه داشت. یوسفی در مراحل آماده‌سازی و رکوردگیری تیم ملی حضور داشت، اما کادر فنی در نهایت چهار وزنه‌بردار مرد را برای ناگویا انتخاب کرد و نام او در فهرست نهایی قرار نگرفت.

با وجود این حاشیه‌ها، ایران همچنان در چند رشته از مدعیان جدی مدال است. کشتی آزاد و فرنگی مهم‌ترین پشتوانه‌های سنتی کاروان ایران به‌شمار می‌روند و تکواندو، ووشو، کاراته و وزنه‌برداری نیز از دیگر امیدهای مدال‌آوری ایران هستند. تیم ملی والیبال مردان نیز از تیم‌های مطرح آسیاست و یکی دیگر از امیدهای ایران برای کسب مدال به‌شمار می‌رود.

با این حال، رقابت در جدول کلی مدال‌ها دشوار خواهد بود. چین همچنان قدرت اول ورزش آسیاست و ژاپن، به‌عنوان میزبان، و کره جنوبی نیز از مدعیان اصلی بالای جدول هستند. در رده‌های بعدی نیز کشورهایمانند ازبکستان و هند، به‌ویژه در رشته‌هایی چون بوکس، کشتی، جودو، تیراندازی و ورزش‌های قدرتی، از رقبای ایران به‌شمار می‌روند.

این مطلب بخشی از:

بیشتر در این باره:
ابتکار هند برای بازی‌های آسیایی؛
ورزشکاران پیش از سفر در کانتینر
اقامت می‌کنند

فراتر از خبر

بایگانی

ورزش

